Kız ve Küçük Yarasa

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Yarasa

Aysel Banu YAVUZAL

Mia, sıcak kahverengi tenli ve iki topuz yapılmış kıvırcık siyah saçlı meraklı bir kızdı. Böcekleri, kuşları ve kanat çırpan her şeyi severdi. Sarı tişörtünde bir yarasa baskısı vardı ve kırmızı spor ayakkabıları her zaman maceraya hazırdı. Boynunda küçük gümüş bir yarasa kolyesi asılıydı. 'Yarasalar en iyisidir,' diye fısıldadı, 'Keşke biriyle tanışabilsem.'

Bir gece Mia, gökyüzü mora dönerken arka bahçesinde oturdu. Küçük bir yarasa başının üzerinde süzülüp daldı. Yumuşak gri-kahverengi tüyleri, büyük yuvarlak kulakları ve bir kulağına bağlanmış küçük mavi bir kurdele vardı. Mia nefesini tuttu. 'Merhaba, küçük yarasa,' diye fısıldadı. Yarasa ciyakladı ve kanat çırptı, sonra çitin üstüne kondu.

Mia küçük yarasaya Pip adını verdi. Pip'in kulakları küçük uydu çanakları gibi kocaman ve yuvarlaktı. 'Kulakların neden bu kadar büyük?' diye sordu Mia. Pip ciyakladı ve pembe burnunu kıpırdattı. Mia'nın gözleri kocaman açıldı. 'Ses çıkarıp yankıları dinliyorsun!' dedi. 'Buna ekolokasyon denir. Sesle görebiliyorsun!' Gülümsedi, aralıklı dişleri ay ışığında parlıyordu.

Ertesi sabah Mia, kıvırcık topuzları zıplayarak okula koştu. En iyi arkadaşı Zoe'ye Pip'ten bahsetti. Zoe'nin yüksek bir at kuyruğu ve renkli boncuklu bir bileziği vardı. 'Sesle gören bir yarasa mı?' dedi Zoe, kaşını kaldırarak. 'Bu uydurma gibi geliyor.' Mia başını salladı. 'Gerçek! Sana göstereceğim!' Cebinden yarasa bilgileriyle dolu küçük bir defter çıkardı.

Sınıfta Bay Lopez yeşil gömleğini ve açık kahverengi hırkasını giymişti. Yuvarlak gözlükleri ve dost canlısı bir bıyığı vardı. Mia elini kaldırdı. 'Bay Lopez, sınıfa yarasalarla ilgili bir şey gösterebilir miyim?' Bay Lopez sıcak bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Elbette Mia. Öğrenmek bir maceradır.' Ona ses gösterisini sunması için zaman verdi. Diğer çocuklar merakla öne eğildiler.

Mia sınıfın önünde durdu. 'Yarasalar ekolokasyon kullanır,' dedi. 'Yüksek sesler çıkarırlar ve yankılar onlara etraflarında ne olduğunu söyler.' Pip'in büyük kulaklı resmini kaldırdı. 'Bu kocaman kulaklar yankıları yakalar. Sesle yapılmış bir haritaya sahip olmak gibi!' Sınıf dikkatle dinledi ve Zoe kaşlarını çatmaktan vazgeçti.

Mia'nın bir planı vardı. 'Zoe, bazı arkadaşların gözlerini bağlamama yardım eder misin?' Zoe başını salladı ve iki sınıf arkadaşının gözlerine yumuşak bir atkı bağladı. Mia odaya birkaç sandalye yerleştirdi. 'Şimdi ellerimi çırpacağım,' dedi. 'Yolunuzu bulmak için yankıları dinleyin.' Gözleri bağlı çocuklar, onun el çırpmalarını takip ederek yavaş adımlar attılar.

Çocuklar tek tek el çırpmalarını takip edip karşı tarafa ulaştılar, neşeyle gülüyorlardı. 'Sesin yansıdığını duyabiliyordum!' dedi biri. Zoe'nin yeşil gözleri parladı. 'Gerçekten işe yarıyor!' Mia açıkladı: 'Yarasalar ses çıkarır ve etraflarında ne olduğunu anlamak için yankıları dinler. Pip karanlıkta bir şeylere çarpmadan böyle uçuyor.' Sınıf alkışladı ve tezahürat yaptı.

Sıra Zoe'ye geldi. Gözleri bağlıyken Pip gibi başını yana eğdi. Mia el çırptı ve Zoe sese doğru ilerledi. 'Sandaleyeleri zihnimde canlandırabiliyorum!' diye kıkırdadı. Mia'nın yüzü parladı. 'İşte ekolokasyon!' Sınıf heyecanla uğulduyordu. Bay Lopez masasından izliyordu, yuvarlak gözlükleri bu mutlu sahneyi yansıtıyordu.

Mia tahtaya büyük bir yarasa çizdi. 'Yarasalar karanlığa uyum sağlamıştır,' dedi. 'Kulakları yankıları yakalayan kaplar gibidir. Sesleri bizim duyamayacağımız kadar yüksektir, ama onlar mükemmel duyar.' Pip'in resmini işaret etti. 'Küçük yarasa arkadaşım bana ilham verdi. Hayvanların hayatta kalmalarına yardımcı olan şaşırtıcı uyumları vardır.'

Tam o sırada Mia, Pip'in üzerinde kanat çırptığını hayal etti. Pip ciyakladı ve büyük kulaklarını kıpırdatarak yankıların duvarlardan ve ağaçlardan nasıl yansıdığını gösterdi. 'Aferin Mia, diyor!' diye güldü. Sınıf da Pip'i hayal etti ve hepsi yarasa gibi davranıp hafifçe ciyaklayarak odadaki yankıları dinlediler.

Bay Lopez ayağa kalktı, açık kahverengi hırkası sallandı. 'Mia, bu harika bir gösteriydi,' dedi. 'Bize sesin gözlerimiz olmadan görmemize nasıl yardımcı olabileceğini gösterdin. Ve bize doğanın zekice sürprizlerle dolu olduğunu hatırlattın.' Ona altın bir yıldız çıkartması verdi. Zoe, gamzeleri görünerek Mia'ya çak yaptı. 'Şimdiye kadarki en iyi bilim dersi!'

Mia kendini sıcacık ve gururlu hissetti. Gümüş yarasa kolyesine dokundu ve Pip'i düşündü. O gece yıldızlara fısıldadı: 'Teşekkürler küçük yarasa, bize ekolokasyonu öğrettiğin için.' Yarasaların olağanüstü uyumları olduğunu biliyordu ve bunları paylaştığı için kendini şanslı hissediyordu. Kalbi yarasa kanatları gibi çırpındı.

Ertesi gün Mia sınıfa Pip'in bir çizimini getirdi. 'Bir yarasa köşesi yapabiliriz,' diye önerdi. Zoe ve diğerleri yardım etti. Büyük kulaklı ve küçük kurdeleli kâğıt yarasalar astılar. Bay Lopez onlara hayvanlarla ilgili kitaplar için bir raf verdi. Yarasa köşesi sınıfın en sevdiği yer oldu, bilgilerle ve hayranlıkla doluydu.

Mia ve Zoe teneffüste yan yana oturdular, spor ayakkabıları birbirine değiyordu. 'Başta sana inanmadığım için özür dilerim,' dedi Zoe. Mia omuz silkti. 'Sorun değil. Artık sesin bir harita olabileceğini biliyorsun!' Güldüler ve daha çok hayvan sırrını keşfetmek için söz verdiler. 'Sırada kuşların yollarını nasıl bulduğunu inceleyeceğiz,' dedi Mia, aralıklı gülümsemesi genişti.

O akşam Pip arka bahçedeki ağaca geri döndü. Mia onun süzülüp böcek yakalamasını izledi. 'Sen küçük bir süper kahramansın,' diye fısıldadı. Pip sanki 'Sen de öylesin' der gibi ciyakladı. Mia hayvanların olağanüstü uyumları olduğunu biliyordu ve öğrenmeye ve paylaşmaya devam edeceğine söz verdi. Doğa, diye düşündü, zekice sürprizlerle dolu—ve ben de öyleyim.